

BRNKÁNÍ V GALERII

BRK

ČASOPIS DĚTSKÉ DIVADELNÍ PŘEHLÍDKY BRNKÁNÍ
-ZÁVĚREČNÉ-

RECENZE NĚDĚLNÍCH PŘEDSTAVENÍ A DALŠÍ

-STVOŘENÍ SVĚTA-

První představení posledního dne Brnkání si vzalo do parády DS BEZMasky z Pelhřimova. Příběh stvoření světa jsme viděli i včera, jen pod jiným názvem a v úplně jiném pojetí. Nedají se nějak komparovat, jsou naprosto odlišná.

Příběh o stvoření světa známe všichni, alespoň trochu. Šest dní práce a sedmý den odpočinku. Ocenil bych svižnost představení, ani chvíli jsem se nenudil. Zpracování bylo jednoduché, ale geniální. Líbilo se mi použití jednoduchých kostýmů, flipchartu, baterek a i rekvizit, které jsou jindy spíše na obtíž. Další, co oceňuji je zpěv, který pěkně představení doplňoval.

Abych byl upřímný, tak nevím, co vytknout. Možná jen, že hercům nebylo občas rozumět.

Pepa

-CO BY KDYBY?-

Autorské představení o tom, co se vlastně odehrává v dětských hlavách, nám předvedl oddíl Mimoňů z Brnkadel. Tato inscenace sestávala z mnoha krátkých scének, zkoumající nejrůznější absurdní situace, nad kterými děti z oddílu uvažují.

Scéna byla vytvořena minimalisticky, pouze s židlemi a polštáři, které se v představení mohly stát naprosto čímkoliv. Byla to logická volba, vzhledem k rychlému střídání scén a situací. Oceňuji manipulaci s židlemi v průběhu představení, která jim umožnila vyjádřit celou škálu různých konceptů a prostředí. Na rychlosti a přesnosti těchto změn by se však ještě dalo trochu zapracovat. Koncept díla mě opravdu zaujal a dobře se v něm projevila výstřednost a hravost vedoucích i dětí. Někdo by inscenaci mohl vytknout velkou náhodnost a zdánlivý chaos, podle mě to ale dobře znázorňuje náhodnost a chaotičnost myšlenek a představ. Rychlé střídání situací navíc představení zaručilo spád a dynamičnost. Jediné místo, kde ona energie trochu opadla byly přednášky dětí. I když se mi zapojení publika do děje velice líbilo, přednášky jako takové mě začaly trochu nudit. Možná je to hlavně kvůli kontrastu mezi jejich pomalým, klidným tempem a zběsilostí zbytku představení, na kterou jsem se mezitím naladila. Trochu mi vadilo, že jsem nerozuměla větě, které uváděla nějakou situaci (větě „Co by kdyby...“), což mě pak vytrhlo z děje, jelikož mi trvalo, než jsem si uvědomila, co se vlastně teď děje. Možná bych tedy propříště víc zdůraznila tyto spekulativní věty. Většina herců mluvila srozumitelně a nahlas. Hromadné scény fungovaly dobře a všichni se snažili a zapojovali.

Z celého představení přímo zářila ohromná energie, kterou do něj všichni herci vložili. Myslím, že si hraní všechny děti bezesporu užívaly, a to je velmi důležité.

Káka

-RONJA DCERA LOUPEŽNÍKA-

Představení, jak už název vypovídá, bylo o Ronje dceři loupežníka. Na starém hradu, který dělí propast žijí dva nepřátelské rody, teda hlavně jejich hlavní loupežníci jsou velcí nepřátelé. Zároveň jsou to však rodiče Ronji a Birka, kteří se ovšem i přesto skamarádí.

Myslím, že tato hra byla udělaná velmi hezky. Krásné kostýmy i zpracování. Hercům bylo bez problémů rozumět. Dále oceňuji nápad využít kamínky jako rekvizity. Představení bylo hodně hráno na zemi, což by bylo fajn, jen jsem měla zrovna špatný úhel pohledu, a proto tyto scény byly pro mě spíše jen zvukovou kulisou. Moc hezké.

Vendy

-DVA TOVARYŠI-

Předposlední představení celého Brnkání bylo od souboru Ptáčata z CMCZŠ v Brně. Příběh byl o dvou tovaryších, kteří se vsadili o to, jestli má pravdu Vincek, co tvrdí, že štěstí jsou peníze, nebo Jožin (přesně si nepamatuju jméno), který tvrdil, že štěstí nezáleží na stavu peněženky. Tuto sázku slyšeli čerti a zařídili, aby sázku vyhrál. Jožin zůstal na louce a spal tam, vzbudila ho víla, aby poslouchal čarodějnice, které přiletěli a poradili mu. Jožin "zadání" splnil a stal se králem. Nakonec bylo zlo potrestáno a dobro vyhrálo.

Představení se mi líbilo díky pěkným kostýmům a kulisám. Děti text relativně uměly, ale mně osobně třeba učení se textů vadí a myslím si, že děti by si měly fixovat co mají vyjádřit za myšlenku, než aby se učily slovo od slova. Příběh byl rychlý, utíkal jedna báseň a bylo to veselé.

Pepa

-KAFE A ČURPAUZA-

Abychom napravili resty, tady je recenze na páteční večerní představení dospělého amatérského soubor ASpol. Námětem jejich inscenace byl blog herečky Marie Doležalové. Téma ze života herců bylo nám všem samozřejmě blízké a když se věnuji pouze amatérskému divadlu, mnohé situace jsem znala až moc dobře.

Najít na tom to představení nějaké chyby je opravdu obtížné. Začnu proto aspekty, které se mi obzvlášť líbily. Obdivuji samotné zpracování námětu. Poskládání scének podle toho, jak by se postupně mohla rozvíjet kariéra začínajícího herce, dodalo představení jakýsi rámec a krásně všechny scénky propojila. Minimalistická scéna dobře pasovala k inscenaci a pomocí přesouvání židlí se hercům podařilo efektivně rozdělovat jednotlivé situace a jednoduše utvářet prostředí, ve kterém se děj odehrává. Rekvizity používali jen tam, kde to bylo nezbytné a kde to krásně dotvořilo scénku. Výborné bylo také střídání divadelních technik. V představení použili živé obrazy, čtení zápisů z deníku, tanec a další. Díky tomu se divák nikdy nenudil. Celé představení bylo nabitě energií a mělo rychlý spád. Načasování vtipů také fungovalo bezchybně a publikum se většinu představení náramně bavilo. Jediné, co by se snad dalo vytknout byly rozdíly v hereckých výkonech. Někteří herci na sebe svým výrazným projevem automaticky strhávali mou pozornost, kdežto jiní místy tak trochu zapadali do pozadí. Nestávalo se to ale příliš a rozhodně mi to nebránilo v tom si představení pořádně užít.

Káka

-FYZIKOVÉ-

Představení pojednávalo o vraždě v sanatóriu, postupně třech vraždách. Autorem scénáře tohoto díla je Friedrich Dürrenmatt. Nastudování představení se mi velmi líbilo, jak scénicky, tak i obsazením a celkovým pojetím. Dějová zápleтка se zdá v první půli a v části druhé půlky jednoduchá, ale pak nastane nečekané odhalení Newtona, tedy toho, kdo je opravdu pod onou parukou a chytrými slovy. Poté přijde i odhalení člověka s Einsteinovými vlasy a knírem.

Po třetím nečekaném zvratu jsem už ležel v sedačce a pozoroval kdo má paruku a kdo ne. Jedna z věcí, co bych vytkl, je konec. Myslel jsem si, že všem třem hlavním postavám opravdu přeskočilo, ale po diskusi s herci jsem zjistil, že opět jen hráli své bláznovství.

Toto představení hraničilo s profesionálním divadlem. Jedním slovem, pokud pomineme drobné chyby, to bylo úžasné.

Pepa

ROZHOVORY

-Mimoni-

Mohly byste se mi na začátek představit a říct, jak jste se dostaly k divadlu?

Mali: Já jsem Malvína Bělehrádková – Mali. K divadlu jsem se dostala prostě proto, že jsem chtěla hrát divadlo. Jsem tu druhým rokem.

Zuzka: Já jsem Zuzka a k divadlu jsem se dostala díky tomu, že jsem od mala hrávala doma různé scénky. Třeba když jsem něco potřebovala, zahrála jsem scénku, že je to hrozně důležité. Jsem tu první rok.

Jak jste se dostali k námětu vašeho představení – Co by kdyby?

Mali: Na začátku jsme jenom hráli hry a potom vedoucí napadlo, zahrát si scénky na téma „Co by kdyby“. Vymysleli jsme různé scénky a tak vlastně vzniklo to představení.

Takže koncept představení byl nápad vedoucích, ale jednotlivé scénky jste pak tvořili vy?

Ano.

Která scénka z představení je vaše oblíbená?

Mali: Moje oblíbená je scénka o hloupých Honzech, kde hraji princeznu.

Zuzka: Moje je taky ta o hloupých Hozech. Já tam jsem hloupý Honza.

Co se vám nejvíc líbilo na Brnkání?

Mali: Mě se nejvíc líbilo přestavení ASpolu – Kafe a Čurpauza.

Zuzka: Mě se taky líbilo, že jsme mohli trávit víc času spolu a povídat si.

Co vás nejvíc baví na divadle?

Mali: Mě nejvíc baví takováto setkání a hlavně zkoušky, kde vytváříme divadlo.

Zuzka: Mě nejvíc baví, že můžu být pokaždé úplně jiný člověk, úplně jiná osobnost, ale vlastně jsem pořád stejná.

Máte nějakou zajímavou historku z oddílu?

Zuzka: Třeba když jsme jednou hráli toho hloupého Honzu, tak nám přepadly obě židle, protože jsme o ně zakopli.

Je ještě něco, co byste chtěly vzkázat našim čtenářům?

Zuzka: Hodně štěstí, zdraví všem co byli na Brnkání a doufám, že zábavné Brnkání bude i příští rok.

Mali: No, já taky doufám, že další Brnkání bude zábavnější, i když nevím, jestli to jde. Tak ať je alespoň stejně zábavné.

Káka

-DS BEzMASKY VEDOUcí-

Jak soubor vznikl, kolik vám je let a jak byste představila soubor?

Soubor BEzMasky funguje při DDM v Pelhřimově asi 10 let, ale tato skupina je úplně nová. Jsou to středoškoláci a devátáci, takže jsou ve věku 14-16 let.

Kdo nebo co vás navedlo k námětu a z čeho jste vycházeli?

Protože to je nová skupina, nechtěli jsme moc experimentovat (tvořit autorské dílo), takže jsme našli hotový scénář, který jsme upravili. Na úpravě jsme pracovali celá skupina včetně mě.

Takže jste převzali původní dílo a upravili ho tak, aby vám sedělo. Jak dlouho jste na představení pracovali? Udělali jste nějaký významný zásah do původního díla?

Do scénáře jsme zasáhli hodně, protože se jedná spíš o muzikál. Původní verze má okolo 2,5 hodiny a my z něj vytáhli jen linii Bible; jak Bůh tvořil svět. Velkou pomocí byla Tereзка (*Gabriel*), která zpívá a působí ve sboru. Využili jsme toho a zapojili jsme i nějakou hudbu. Použili jsme původní texty, na která Anička (Andělka) našla hudbu.

Máte ještě něco na srdci? My jsme s tímto představením byli na krajském kole divadelní přehlídky. Hodně nám chválili orientaci v prostoru a práci s ním. Neocenili ale výběr, předlohy. Neviděli to jako představení pro děti, ale pro dospělé, že to pro malé není. My jsme to ale nechtěli pro děti, nebyla to cílová skupina. I reakce diváků zde byla dobrá. Docházeli jim ty vtípky, Těch tam původně bylo mnohem více a ještě jsme je škrtali. S představením jsme si spíš hráli a tak jsme to chtěli pojmout hravým způsobem.

Pepa

VÝSTUPY Z DÍLEN

-CHVILKA POEZIE-

Ty-já-tr, Mrňata, Barča S.

Brnkání už začne,
Vedoucím to klope.
Vítejte v Barce
Hoooodně legrace
Pecka volá začínáme
A hned všichni posloucháme.
Brnkání mám hrozně ráda
A mám tu i kamaráda.
Všichni se mají asi rádi,
Ahoooj všichni kamarádi.

Pozdravy ze Slovenska

*Violets are blue
Brnkání is cool
Everebody here is happy
Sejdem se tu za rok taky
Z <3 vaši Kamaráti*

Brnkání

Brnkání, Brnkání
To je velké setkání,
Všichni se tam baví
A nikdo se nenudí.
Díváme se na divadla,
hrajeme je s úsměvem,
Nemáme tu žádný problém,
Je to tady prostě super.

Agáta, Ty-já-tr

Brnkání, Brnkání
Festival v Brně
Hodně je tu hraní
Pecka je v čele
Brnkání, Brnkání
Všichni si hrají
Nikdo se nenudí
Všem se tu líbí

O havranu z kamene

Proč je havran z kamene?

Pro jeho oči zelené?

Ne

Má-li srdce z kamene

Nemůže mít oči zelené.

Černé?

Ne, má je z kamene

A kdy je bude mít zelené?

Až mu přítel dá malé

Srdce červené.

Havrane z kamene!

Havrane, ty máš odpověď všem,

Tvůj přítel je zem.

A ten můj?

Proč jsem jak v plotě kůl?

Chci poznat lásku, ten srdce žár,

Ale zatím jenom zmar.

Pochybné básně s Mirkem

Obrazy na mě všude křičí,

vedle mě malá kočka vrčí.

Tak jsem ji vzal za ocas,

zlomil jsem ji rychle vaz.

-

Hele tam je obraz tati!

Dítě hnedle leží v drátí.

Synku já nad tebou měl dozor.

Měl jsem dávat lepší pozor.

V drátí ležet budeš dál

Já už letím na Favál!

Šití zpátky v módě

Myslíte, že mezi největší trendy v dnešní společnosti patří iPhone, spinner nebo sociální sítě?

Dnes jsme vyrazili do brněnských divadel abychom zjistili, co je na tom pravdy. Bílé obličej, černé linky všude, jen ne na očích, ukradení a přepracování rodiče, a teď to nejlepší, gombíky (knoflíky) místo očí. Ten trend se k nám dostal ze Slovenska od, na Brnkání již proslulého, souboru Kamarát.

Takže až vám zmizí rodiče, vězte, že brzo skončíte s knoflíky na očích.

Sára Bystrová, Ty-já-tr, Před oponou-starší

Mimové jako pomocníci

V nové světové pohádce se vyskytli také mimové (bytosti s bílým obličejem) a režiséři to vymysleli tak skvěle, že koho měli na starosti, postavili ho na to místo, na kterém měli být. Mimové jsou nejen užiteční, ale také jsou roztomilí. Mají malinké drdůlky na hlavě a jsou celí černí včetně obličeje.

Rodinný horor

Slovenské představení Koralína a její třináctá komnata je o dívce Koralíně, na níž rodiče nemají čas. Koralína je smutná, velmi ji proto potěší, když se objeví lidé, kteří říkají že jsou její druzí rodiče a nabízejí jí všechno, na co rodiče neměli čas nebo jí to nedovolili. Tito lidé mají jen jednu zvláštnost, knoflíky místo očí, které jí chtějí přišít. Potká naštěstí v podobě tulipánů děti a ty jí prozradí, že i jim říkaly, že jsou jejich „druzí rodiče“, ona je osvobodí a tím porazí „druhé rodiče“.

David Seltenreich

Nový hit: Kafe a čurpauza

Dne 2.6.2017 ve 20 hodin jsme shlédli, v divadle Barka, v Brně, divadelní kus, Kafe a čurpauza. Vypráví o životě herců. Hrál DS Aspol a vypadá to, že se stane hitem. Přijďte také?

(AAHS)

Kriminalistika

Vraždy v kadeřnictví se šíří!!!!

V kadeřnictví se vraždí. Umírá spousta lidí zaměstnaných v kadeřnictví. Začíná to být v novinách, v televizi atd. Policie se snaží o záchranu tisíce lidí a radí, abyste nechodili do kadeřnictví. Kdo za to může? To nikdo neví. Kadeřníci dávejte si pozor!

Ty-já-tr, Mrňata, Barča S.

Malá princezna

Byla jednou jedna škola a ta škola

Přimyla novou žákyni která se přistěhovala
zinde. Ta žákyně se menovala Sára.

A Ta sára vpravěla moc hezké

Pohádky. Byla tam jedna holka která

Sára neměla ráda. Měli tam i sládky

s kterou se nikdo nemohbavit.

Pani učitelka jednou sáru dala za

toest sládky takže se s ní nikdo nes

lavit. Jednou sára potají vpravěla

pohádky a ta holka co sáru neměla ráda
to všechna raní učitelce. Raní učitelka sáru vinodila.

SMRTELNÁ TRAGÉDIE

Ubohování Anagédie.

Ubohování divadla světa.

Ubohování myslí a lidí
umírání.

Každý má své dmony.

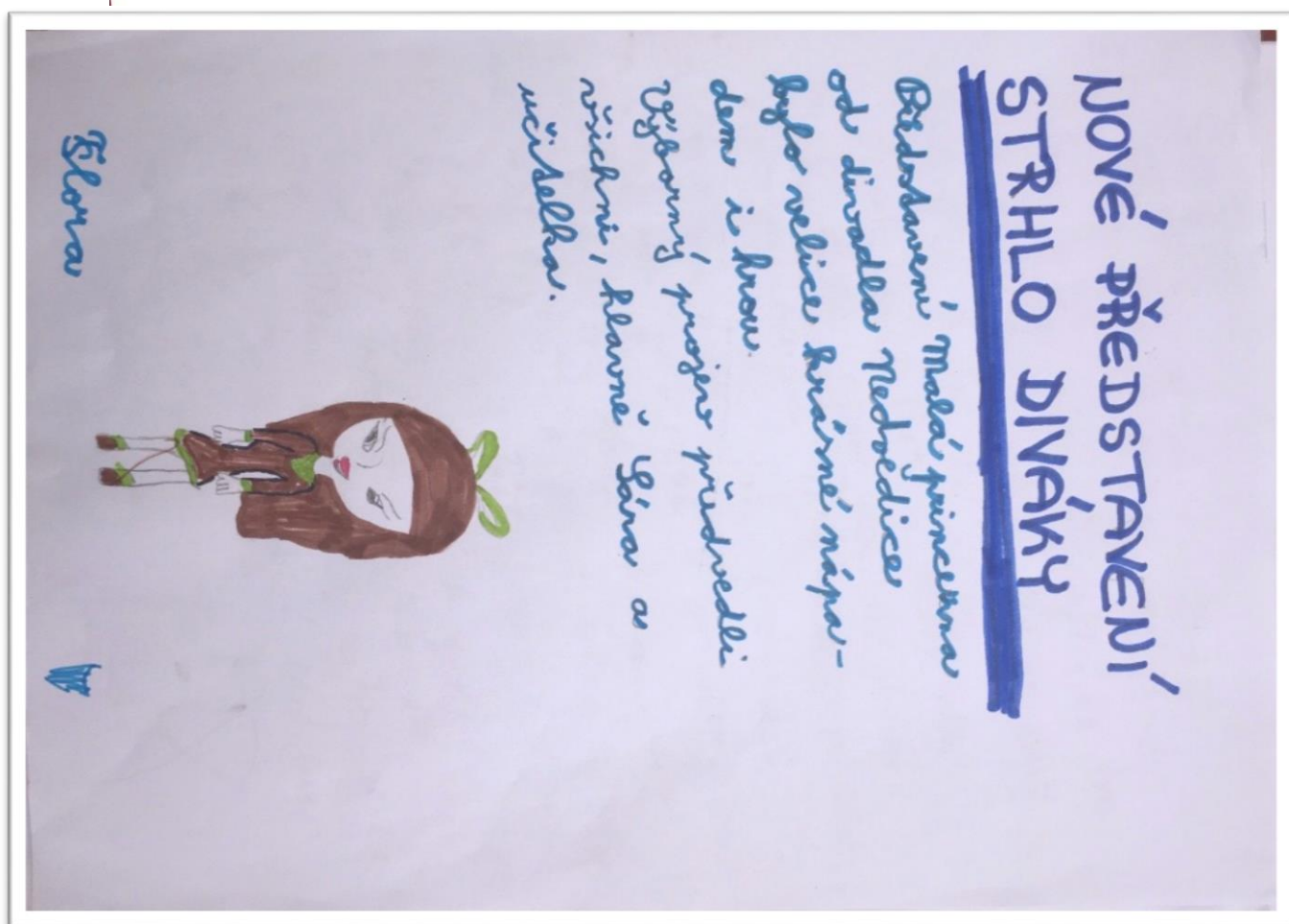
Ubohování dmonu

Ale jaké jsou jeho opravdové
a modkalové schopnosti?

Brnkáři-2017

Co bych chtěl zažít
na Brnkáři-2018:

Založení nadačního
fondu na delfína.

Knořlíky místo očí

Veselko začalo v domě kde se strašly

DĚTIV

Umořla je žena která si říkala *atlas, maminka*
a byl smí i draků *hlavě klavír* *poslunal dítum*

KNOŘLÍKY MÍSTO

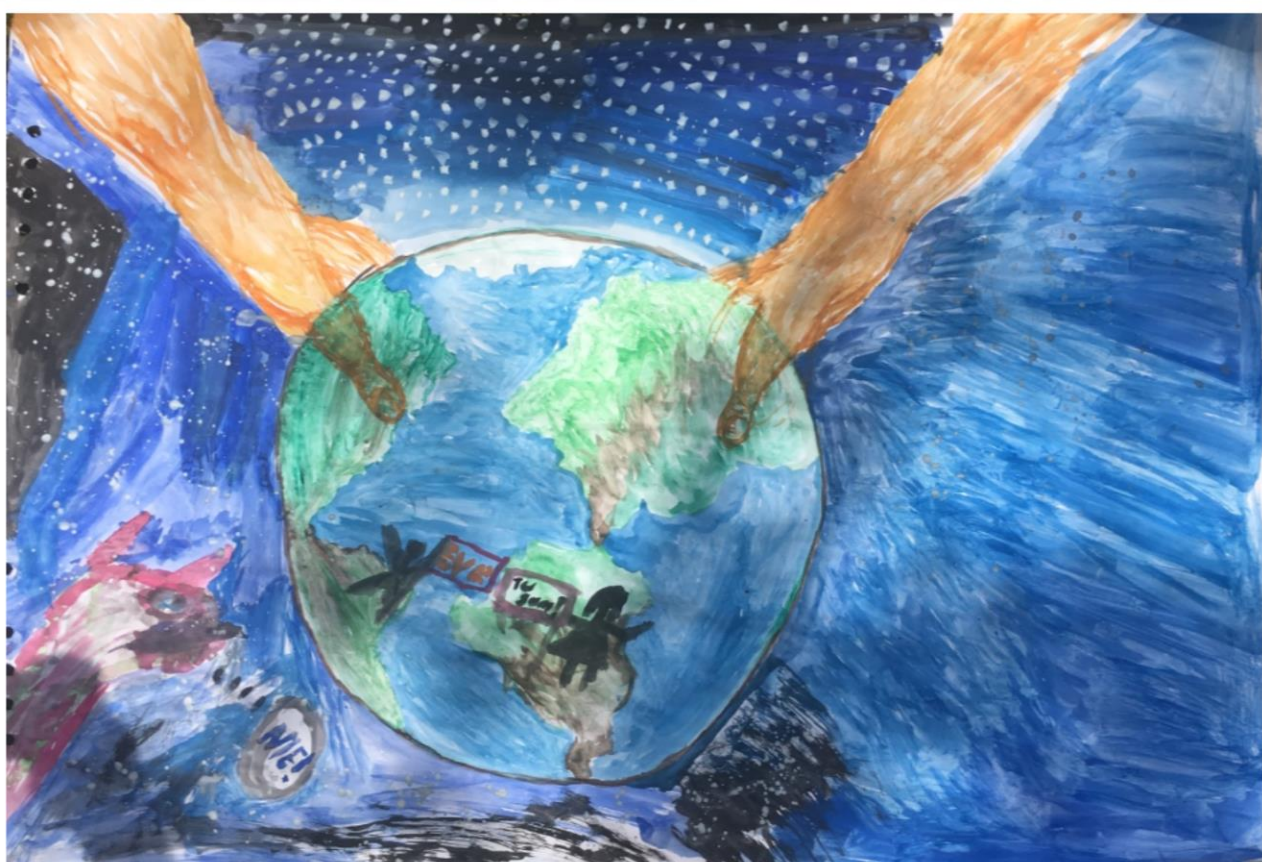
OČI

Bylo tam určité více 20 dětí

A proto kufce si knořlíky

ž přišijte sije místo
OČI

EVA KOŘENKOVÁ

Každodenní radosti

Vedeme k tomu i naše Dealer partnery.

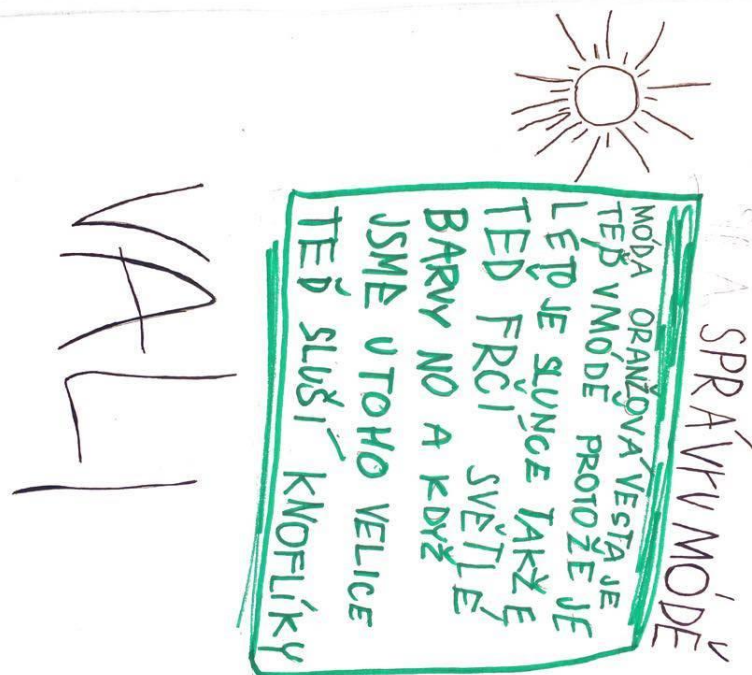
Každou středu ve 20.20

Aleš Cibulka
lepší sledovat na drogách

JAK JSU Z HERCE UDĚLAT DOR
Aleš Cibulka DOPORUČUJE

S HLAVNÍMI ROLEMI SE ROZLUČÍ
Projel to na celé čáře

Pačtic
COLOR

Modní policie BELA
Můj moudrý dě SA'RA
měla moc hezkou sukničku
a její kůže bylo moc
hezké. A i když byla
slabá tak vypadala hezky.

